

kriminalitet og specielt ungdomskriminalitet er alvorlig – vil føre til, at man måske tager de ressourcer fra områder, hvor man ellers synes at det er vigtigt at man f.eks. får gang i efterforskningen.

Men som sagt er vi positive over for intentionerne, og vi vil godt i forbindelse med udvalgsarbejdet dykke nærmere ned i forslaget, også med hensyn til at vurdere, hvorvidt de målsætninger, der er sat op, er realistiske i forhold til det nuværende ressourceforbrug, eller om det f.eks. kræver tilførsel af flere ressourcer, hvis man skal nå i nærheden af noget af det her. Og skal man det, så skal man i hvert fald beslutte sig for det på en sådan måde, at det kan gennemføres, og at det ikke bare bliver et slag i luften, ren symbolpolitik, som alligevel ikke fungerer i virkelighedens verden.

Kl. 17.55

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Hr. Morten Bødskov som ordfører for forslagsstillerne.

Morten Bødskov (S):

Jeg vil gerne takke for en god debat om et vigtigt forslag, hvilket jeg også har forstået på samtlige ordførere at det er.

Jeg vil sige, at i første omgang er det godt, at ordførerne var opmærksomme på – det var særlig den sidste ordfører – at der er tale om en målsætning, og at sagerne kompleksitet og andet selvfølgelig kan gøre, at målsætningen kan afviges.

Men jeg synes dog stadig væk, at der er den pointe at fremdrage omkring målsætninger, særlig på retsområdet, f.eks. som vi det ser inden for voldskriminalitet, hvor SR-regeringen jo indførte målsætninger om 30-dages-frister med hensyn til voldskriminalitet, at det går den rigtige vej. Det er klart, at det er tunge systemer, vi har med at gøre, men ikke desto mindre er der muligheder for at registrere en sagsbehandling, der er muligheder for at overvåge systemet og muligheder for med de her målsætninger at lægge også ret kraftige politiske prioriteringer ned over sagsbehandlingssystemet.

Det her er en kraftig socialdemokratisk politisk prioritering. Vi mener, det er fuldstændig uacceptabelt, at de systemer, vi har i dag, og som er involveret i sager om ungdomskriminalitet, arbejder for langsomt, og at de ikke arbejder godt nok sammen. Vi synes, det er fuldstændig vanvittigt, at alene det, at de ikke arbejder godt

nok sammen, kan være årsag til, at unge så at sige bliver sluppet løs på gaden og begår ny kriminalitet. Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, hvis vi vil gøre noget for at forhindre ungdomskriminaliteten.

Heldigvis er det generelle billede af unge og kriminalitet dog godt. Den er faldet markant, men der er et problem, en hård kerne, hvor vi er nødt til at gøre en ekstraordinær indsats, og det er dem, vi skal have fat i med det her forslag.

Jeg skal heller ikke lægge skjul på, at vi selvfølgelig fra Socialdemokratiets side nok havde håbet, at der fra regeringens side havde været lidt større vilje til konkret handling.

Nu er der et par gange fra talerstolen blevet citeret fra et meget centralt afsnit i bemærkningerne til forslaget. Så vil jeg her afsløre, at det afsnit rent faktisk er en tro kopi af statsministerens nytårstale – men det kan være, at det var, fordi talen blev skrevet af Dansk Industri – hvor statsministeren i relation til debatten om ghettoer faktisk gør opmærksom på, at nu skal der ske noget med det her problem. Det er en fuldstændig tro kopi af det, som statsministeren sagde, men som sagt kan det være, fordi talen blev skrevet af Dansk Industri, at der ikke rigtig er nogen af de pågældende ordførere, der har haft tid til at læse den, endsize bemærket talen. Men lad det nu ligge.

Vi havde håbet, at man på baggrund af det, som statsministeren, der jo ikke er hvem som helst, sagde i nytårstalen – som vi fra Socialdemokratiets side er et hundrede procent enige i: at unge skal væk fra kriminalitet, at de skal forstå konsekvensen i det danske retssystem – havde været klar til også at foretage en mere konkret handling her.

Men de positive signaler er vi ganske godt tilfredse med.

Problemet er som sagt, at sagsbehandlingstiderne er for lange. Jeg har i de korte bemærkninger nævnt et eksempel om, at eksempelvis når man skal lave en ungdomskontrakt – og det er ikke unge med den groveste kriminalitet – så er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid 4½ måned – den gennemsnitlige sagsbehandlingstid – og det er det, der er fuldstændig uacceptabelt, og det er det, som gør, at vi føler, at systemerne for ofte svigter, og at de målsætninger, som vi faktisk kan tilrettelægge, også bør tilrettelægges.

Det er derfor, vi med det her beslutningsforslag kræver handling og har lanceret den her 30-20-10-dages-model, som vi selvfølgelig godt ved skal files til, alt afhængigt af sagerne komplek-